

ਹੇ ਲਿਖਿਆ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਪੂਰਾ ਕਰਨ

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ। ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆ

ਰ.ਟੀ

ਰਿਵੀਜ਼ਨ AL ਸਿਵਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.

ਹਰੀ ਚੰਦ, ਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ . . .

1964

ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

•, 1963 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 654।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (III of 1949) ਾ — Ss. 1(2) ana 2(j) — ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ — ਕੀ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ' ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੰਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (j) | qf ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ " - ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ

ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਬਰਨਾਲਾ, ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਨਾਥ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਮਿਤੀ 24. ਅਗਸਤ, 1962, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.ਥਾਪਰ ।

ਨਿਰਣਾ.

ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.-ਹਰੀ ਚੰਦ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਪੂਰ ' ਜੇ ' ਮੰਡੀ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ। 525 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, (1949 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 3) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 10 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ. ਮੰਡੀ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ 26 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਹਿਮਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁਦਲੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: -

- (1) ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- (2) ਰੈਜ਼ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ?,

ਹਾਨ ਚੰਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਦਾ ਸਿੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਐਕਟ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ.

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਹਨ; ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛਾਉਣੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਕਲਾਜ਼ (j) ਵਿੱਚ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

“ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਇੱਕ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਖੇਤਰ।”

ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਹਿਮਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਦੁਕਾਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸਥਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ, ਬੇਸ਼ੱਕ, 25 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੰਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। , ਦ

"ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ^{ਹਰੀ ਚੰਦ ਖੇਤਰ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ} ^{ਨਿਰਣ} ਜਨ ਸਿੰਘ ਮਿਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ -----ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੁਰ- ^{ਸੀਏ ਪੀਓ} ਜਾਂ ' ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (j) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਖੇਤਰ ਹੁਣ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ

ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੇ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹੋਣ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ।

ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹਨ **ਚੰਦ ਅਭੈ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਫਕੀਰ ਚੰਦ** (1)। ਇਹ **ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਦਾ** ^{ਕੇਸ ਪੁਨ} ਆਈ ^{ਐਥ} ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦਿੱਲੀ 'ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 (ਐਕਟ ਨੰ. 38 **ਕੈਪੂਰ**, 1952) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ^{ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ} ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਅਜਮੇਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ। ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ **ਅਭੈ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਫਕੀਰ ਚੰਦ** (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952, ਸਾਬਕਾ* - ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (1) ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ "ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਹੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ.

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,

ਦੇਵਾਂ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)'

(ਡੀ ILR 1955 ਪੰ. 185-1954 PLR, 437,

ਹਰੀ ਚੰਦ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 1952 ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। . "" . ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਪੂਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੇ) ਵਿੱਚ, ਜੇ. ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸਾਧਾਰਨ ਹਨ, ਭਾਵ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ , ਆਦਿ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ

ਗੁਲਾਬ ਰਾਏ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ // .....

ਬਨਾਰਸੀਦਾਸ ਚੰਦੀਵਾਲਾ ਸੇਵਾ ਸਮਾਰਕ ਟਰੱਸਟ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 409-ਡੀ.

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹੋਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII) j 964

-ਸ. 17(d)-ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-----

- ਇਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ—ਕੀ 17 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਐੱਸ. 35—ਸਬਸ ਕੁਇੰਟ ਇਵੈਂਟਸ—ਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ—ਕੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੰਸਥਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਏ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)